

קונטראס

ילדים שלוחים

לקט סיפורים ובן שיחות ומענות קודש מב"ק
אדמו"ר מלך המשיח שליט"א
בדבר מעלה ילדים שלוחים

זיכרון

מחגיגת בר המצווה של
הת' שנייאור זלמן שי' טל

יהי אדוננו מורהנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

"צָרֵיךְ לְצֹאת בַּהֲכִזָּה וּבַהֲדֻעָה לְכָל הַשְׁלֹחִים, שְׁעַבּוּדָת הַשְׁלִיחוֹת
עֲכַשְׂיוֹ וְשֶׁל כָּאֹ"א מִישְׁרָאֵל מִתְבְּטָאת בָּזָה – שִׁיקְבָּלוּ אֶת פָּנֵי מָשִׁיחָ
צְדָקָנוּ.

כלומר: כל הפרטים בעבודת השליחות של הפצת התורה והיהדות
והפצת המעינות הוצאה, צריכים להיות חדורים בכךזה זו – כיצד זה
مولיך ל渴בלת משיח צדקנו".

(משיחת הדבר מלכות לש"פ חי שורה תשנ"ב בעת כינוס השלוחים העולמי)

פתח דבר

בשבח והודאה להשיית על כל הטוב אשר גמלנו ובחסדו הגדול זיכנו בשמחת
הבר מצוה של בניינו היקר התמים שליח שניואר זלמן שי', ביום י"ד תמוז
ה'תשפ"ג.

הננו בזה להגיש לידינו ומכרינו תשורה זו הכוולת שיחות ומענות קודש מהרבי
מלך המשיח שליט"א בדבר מעלה לידי השלוחים.

כמו כן, חלק מרכזי מובה בזה צורר סיורים מיוחדים שקרו עם ילדינו,
השלוחים הצעיריים בעיר הود השרון, סיורים אלו ממחישים את מעלהם של
ידי השלוחים.

בפתחת התשורה מובא בזה תקציר של מאמר ה'בר מצוה' המסכם בהירות את
 תוכן המאמר, הנ"ל נערך על ידי בניינו שי'.

וזאת למודע: נעשה בזה נסיון ללקט מהתורת כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א שיחות
 ומענות העוסקות במעלה לידי השלוחים, אך יתכן ונשמעו מאיתנו, או לחילופין
 לא נודע לנו על התייחסויות נוספות.

כמו כן יש לציין; צורר הסיורים המובה בזה, מהוות המשך לסיורים מבית
 חב"ד הود השרון שנדרשו על ידינו בתשורה קודמת מחתונת ילדינו. אשר חלק
 ניכר מסיורים אלו נתפרנס על ידי הרה"ח שליח ר' יעקב ע"ה שמולביז בגלוי
 'בית משיח' במדור "סיורים מבית חב"ד", והועתקו כאן מבלי עERICA מחדש.

התודה והברכה לכל ידינו, מכירנו ובני משפחתנו אשר הויאלו לבוא, מקרוב
 ומרחוק, ליטול חלק בשמחתנו, ולברך את חתן הבר מצוה מקרוב לב, וכל המברך
 מתברך בברכתו של הקב"ה שתוספתו מרובה על העיקר.

יהי רצון שמחחת בר מצוה זו נזכה לשמחת הגאולה האמיתית והשלימה בבניין
 בית המקדש השלישי וכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א בראשנו, תיכף ומיד
 ממש.

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

משחת טל
שלוחי הרבי בהוד השרון

תקציר מאמר ה'בר מצוה'

נוהגים החסידים ביום הבר מצוה, לחזור מאמר חסידות, אותו אמרו רבותינו נשיאנו – אדמו"ר חב"ד גם הם בעת בר המצוות שלם.

במאמר זה מבואר הקשר שיש בין מצות תפילין ובין לימוד התורה – וכפי שהדבר בא לידי ביטוי בהמשכת האור האלוקי לעולם המתבצע על ידם.

דיבור המתחיל "איתא במדרש תילים":

א

בנהוג העולם כאשר המלך מצוה את נתניון איזה ציווי, לפעמים הוא עצמו אינו מקיים את דברו, ורק מצוה אחרים לעשות כרצונו.

ואילו אצל הקדוש ברוך הוא מה שהוא אומר לישראל לעשות גם הוא עשה וכמו שאומר הפסוק " מגיד דבריו ליעקב חוקיו ומשפטיו לישראל". היכן?

על ידי היהודי מקיימים מצות הוא גורם שהקב"ה יקיים מצות אלו. כלומר שהקב"ה מקיים את המצאות, על ידי קיום המצאות ולימוד התורה של עם ישראל, וזה מתבטא בכך שהקב"ה ממשיר שפע וחירות אלוקית לעולם. ואילו באשר אין קיום מצות ולימוד תורה (ח"ו) אין הקב"ה ממשיר את אותו השפע והחירות לעולם.

ב

יש להבין מהו הפירוש שעל ידי לימוד התורה וקיים המצוות נמשך לעולם שפע אלוקי, הרי בכך שהעולם קיים זה אומר שיש בו חיות אלוקית אם בן מהי החיות האלוקית הנמשכת על ידי התורה ומצוות?

הסביר בזה הוא שיש ב' סוג' חיים אלוקית: א) חיים ושפע מדוד ומוגבל בהתאם לנבראים. ב) חיים ושפע אלוקי נעה, שאינו בערך כלל אל הנבראים.

- החיות המוצמצמת לפי ערך הנבראים, היא החיות התמידית שיש בנבראים להחיותם ולקיימים. - והחיות שאינה מוגבלת לפי ערך הנבראים, היא הנמשכת על ידי לימוד התורה וקיים המצוות.

על פי הרעיון הזה מובן מה שכותב בפסוק "אלפים שנה קדמה תורה לעולם". - הבהיר לומר שהמדובר כאן הוא לא בזמן' פשוטו, שהרי בפסוק מתואר המצב שלפני בריאת ה'זמן'. אלא הכוונה היא 'קדימה במעלה'.

ה'קדימה במעלה' של התורה על העולם, היא בדרגת החיים האלוקית! שהרי החיים שנמשכת לעולם להחיותו היא מדודה ומוגבלת, ואילו החיים שנמשכת על ידי התורה, אינה מוגבלת והיא שלא בערך.

ג

בזה יובן מה שכותב במדרש "אמרו ישראל לפני הקדוש ברוך הוא רוצין אנו ליגע בתורה יומם ולילה (ולא רק לצאת ידי חובה, על ידי לימוד פרק א' שחרית ופרק א' ערבית) אבל אין לנו פנאי. אמר להם הקב"ה קיימו מצות תפילה ומעלה אני عليיכם באילו אתם יגעים בתורה יומם ולילה".

בשיטתו ראשונה, לא מובן מדוע מצות תפילה תהווה תחליף ללימוד התורה. אך לפי הסביר הקודם שעל ידי לימוד התורה

וקיום המצות נמשכת חיות מיוחדת לעולם, - חיות מיוחדת יותר מהחיות הרגילה הקיימת בעולם. מובן כי ישנו קשר בין התפילין והتورה שעל ידם נמשכת חיות אלוקית גבורה ונעלית.

- המעלה של מצות התפילין לגבי שאר המצות היא, שדווקא על ידם ממשיכים אור אלוקי בדוגמת האור של התורה. כי התורה ענינה הוא שכל אלוקי - "מוחין", וגם התפילין שיש בו 4 פרשיות הם כנגד ה"מוחין" [חכמה, בינה, דעת השיר לחסד, דעת השיר לגבורה].

דווקא דרגת ה'מוחין' מבטא את שהאור האלוקי אינו בערך וביחס אל הנבראים, מכיוון שענין המוחין אינו בשבייל הzelot. ובמו ש'דבר שכלי' אינו בשבייל הzelot אלא בשבייל האדם החושב, ורק המידעות והרגש הם בשבייל וביחס אל הzelot והנסיבות.

אר' כמובן יש לזכור כי אין מצות תפילין מהויה תחליף מושלים ליגעה בתורה יומם ולילה. ולכן נאמר שזה רק "כailo". שהרי יש הבדל בין תפילין לתורה והוא: שעיל ידי לימוד התורה פועלים גם הדברים המנוגדים לקדושה יתרהפו לטוב ואילו על ידי התפילין לא הופכים אותם, רק מבטלים אותם. ובמו שבכתב על התפילין "וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך ויראו ממך".

שלכן מלכתחילה יש להתייגע בתורה יומם ולילה, ורק אם אין פנאי יש לצאת ידי חובה בפרק א' שחרית ופרק א' ערבית ולקיים מצות תפילין, שעיל ידה ממשיכים אור אלוקי בדוגמת האור שנמשך על ידי התורה.

ויהי רצון שנזכה תיכף ומיד לגאולה האמיתית והשלימה אז יAIR בעולם בשלימות האור הבלתי מדוד ומוגבל של ה' עד כדי כך ש"מלאה הארץ דעתה את ה' כמים לים מכסים".

לקט שיחות ומענות

קודש

בדבר מעלה ילדי השלוחים

א

ילדי השלוחים מסייעים להצלחת הש寥חות

כינוס השלוחים הוא כינוס ש"נאה להם ונאה לעולם", וקשרו במיוחד עם הזמן שמנג' ששהוא השבוע שמתברך משבת פרשת ויקהיל, זהה מדגיש ובהוספה את ההתאחדות של "האנשים והנשים והטף".

זהו קשור גם עם עניינה של הש寥חות של השלוחים – שהתקיד שלהם הוא לפעול במקום שבו הם נמצאים את הויקהיל את כל העדת בני ישראל, כולל גם את היהודים שהם בבח"י ערבי רב בגימטריה עדת (כפירוש הארץ"ל) בנ"ל בארכובה.

זהו קשור גם עם "הנשים" של השלוחים, שהם נשלחו יחד עם בעלייהם על מנת לבצע את הש寥חות להפיז את התורה והמצוות והיהדות בכל מקום שבו הם נמצאים – כל איש באופן שלו וכל אשה באופן שלה.

וגם קשור עם "הטף", כיון שגם "הטף" נלקחו אל הש寥חות.

ואף על פי שהענין של "טף" – קיום מצות "פרו ורבו ומלאו את הארץ", ולאחריו זה עוסק עם חינוך הבנים והבנות שמקשה על מילוי הש寥חות כדי להפיז תורה ומצוות ויהדות בכל מקום, אבל באמת אין זה מהו שום סתירה ויש את הכוחות לפעול בשתי הענינים.

ומכיוון שבশ寥חות נכללים גם "הטף", זהו דבר ודאי שמהכינוס יבואו גם (בនוסף על האנשים והנשים) גם "הטף", שיהי "הקהל.. האנשים והנשים והטף.. למען ישמעו ולמען ילמדו ויראו את ה' אלקיכם ושמרו לעשות את כל דברי התורה הזאת" (וילך לא, יב), וכן לזה על ידי שבאים עם "הטף" נפעל ה"لتת שבר למביאיהם" (פרש"י שם)...

ועוד טעם מדוע שיבאו גם "הטף" לכינוס השלוחים:

בפורים קטן תרפ"ז ב"ק מו"ח אדמו"ר חז"ר "א פיעערדיין מאמר" שתוכנו היה – "מפני עוללים ווונקים יסדת עוז גו' להשבית אויב ומתקדם".

שם הוא מבאר שהעוללים ווונקים יכולים גם הם לפעול, על פי מה שכתוב "לא בחיל ולא בכוח כי אם ברוחי" ומכיון שאצל עוללים ווונקים (ש"רוחי" קשור איתם) יש את ה"ברוחי" לא יעוזר ה"חיל" וה"כח" ולא צריך להגיע לזה.

שהרי עוללים ווונקים הם ילדים קטנים ובמ"ש בגמרה במסכת סוטה מהמדרש (ראה לקו"ש חכ"א ע' 343 וש"נ) שיש מחלוקת מי יותר גדול עוללים או וונקים ויש זהה ב' דעתת, אבל לפי שתי הדיעות הן עוללים והן וונקים הם לפני הגיל של "בן חמיש למקרא".

והכוונה בזה שלשלוחים את כל השלוחים (הן האנשים והן הנשים והן הטע), היא לפעול במקום שלשם הם נשלחו ולהאריך שם את האור של תורה ויהדות...).

והשלוחים יכולים לבצע את השילוחות בהצלחה ובברירות הנכונה ובהרחבה ומתווך הרחבה ברוחניות ובסמיות".

משיחת ש"פ ויקהל תשמ"א (בלתי מוגה) בתרגום לה"ק

ב

מעלת התמיינות של ילדי השלוחים

"דובר כמו פעמים שכל אחד ואחד מישראל הוא שלוחו של הקב"ה לעשוות לו ית' דירה בתחוםים ובתוספתזה לזה ישנים אלה שזכו להיות שלוחים בפועל ממש שלוחו אותם למקום מסוימים כדי לעסוק בהפצת התורה והיהדות והפצת המיעינות חוצה".

ובפרטיות יותר נעשית עבודה השילוחות על ידי השלוחים וכל בני ביתם כל אחד ואחת מהשלוחים והשלוחות הם ונשייהם ובניהם ובנותיהם ואפילו הטע, אף שלא הגיעו עדין לשליימות ההבנה וההשגה הרי המעשה שלהם "חייב מעשה", ויתירה מזה שבנוגע לטף ניתוסף מעלת התמיינות כدرיכם של הקטנים שמייקימים כל העניינים באופן של תמיינות.

יש להוסיף, שעל ידם נעשית מעלת התמיינות גם אצל הוריהם, ועוד אצל כל בני עלייהם נאמר כי נער ישראל ואוהביו, ובהדגשה מיוחדת בזמן הגלות שנחשבים כקטנים – נער – ביחס לשליימות ההבנה וההשגה דלעתיד לבוא, שכן לאחרי שלימודים ההבנה והשגה בחכמה בינה ודעת ובפרט

לאחרי השלימות דארבעים שנה שנtan ה' לכם לב לדעת ועינים לראות ואזנים לשמעו בכל פרט העניים דחכמה – עיניים, לראות – בינה, אזנים – לשמעו ודעת – לב לדעת.

ובזה גופא, לא רק מצד חיצוניות הלב, אלא גם מצד פנימיות הלב, כמובן בארכובה בהמכתב [די"א ניסן ש.ז.] הרוי זה שלא בערך להשלימות שתהי' לעתיד לבוא בכל עניינים אלה, ומתהיל מהעבודה דمزבח החיצון ומזבח הפנימי כנגד חיצוניות הלב ופנימיות הלב בפועל ממש בביהמ"ק השליש... ועוד והוא העיקר שע"י עבודת השlichot בהפצת התורה והיהדות והמעינות הוצאה זוכים להגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו תיכף ומיד ממש".

משיחת ש"פ תז"מ תש"נ (בלתי מוגה)

ג

שילדיו שלוחים ילכו בדרך הוריהם

..ובנוגע לפועל: בהוספה על "ספר השלוחים" שכבר הוציאו לאור (יש בו תМОנות של חלק מהשלוחים בלבד) – הי' כדי להו"ל ספר, שיכלול תМОנות של משתתפי הבינוס, ומה טוב – השלוחים [וכאמור לעיל, הם השלוחים בדראגא עליונה, והן בדרגת יותר תחתונה], ביחד עם בני ביתם, כולל גם ילדים קטנים כיון שע"ז שיראו את תМОונויותיהם בספר, ה"ז יעורו אותם יותר ללבת בדרך אביהם ואםם, ולהיות שלוחים בפועל, ע"י שימושו את כה השlichot שלהם מן הכח אל הפועל..".

ובבלתי מוגה ניתווסף: "ויש לקשר זה עם התחלת פרשת השבוע – "ואלה תולדות יצחק בן אברהם הוליד את יצחק", "צער (הקב"ה) קלستر פניו של יצחק דומה לאברהם והיעדו הכל אברהם הוליד את יצחק" – הינו, שנייך על הילדים גם בקטנותם שדומים להוריהם, עד להאבות דכל בני, אברהם יצחק ויעקב, ובאופן ש"ז הקטן גדול יהיה".

משיחת ש"פ תולדות תנש"א (מוגה)

ד

חינוך ילדי שלוחים

בקץ תשמ"ה שאל אחד שלוחים שי' מכ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א האם ישלח את בנו בכורו בן הוו ללימוד בעיר אחרת בה יש מוסד על טהרתו הקודש ב"ק שלל את הרעיון בכותבו:

"קדימה שימושך ללימוד בבייה"ס לע"ע שנה נוספת".

ס' מקדש מלך ח"ג ע' קנד

ה

חינוך ילדי השלוחים

בمعنى אחד השלוחים באירופה ששאל מכ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א על מקום לימודי בנו, כיוון שבמקום מגוריים אין לבנו חברים כלל, ענה ב"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א:

"לבן לא כדאי ב..

קדימה לנ.י. (או סביבותי) - כיוון שכאן נמצאים ומקרים כמה מ... לעיתים קרובות.

ازכיר עה"צ".

הינו, שיש עדיפות ללימוד בניו יורק שם נמצאים ומקרים כמה ממוקמו, ולא כדאי שילמד במקום המגורים.

שם ע' קנה

ו

חינוך ילדי השלוחים

ביחidot ח' טבת תש"ח שאל הרה"ח הר' ישע' הרצל שליט"א את ב"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א אודות מקום לימודי ילדי, וביחidot זו נתן הרב ב"כ הוראות בקשר עם השילוחות בכפר תבור:

מציעים לי עבור הבן ללימוד בתלמוד תורה בטבריה וכמו כן לבת בית יעקב בטבריה ללא עלות הנטיות.

הרבי שאל בתמיה: הם המוסדות שלנו? מה עם צפת?
עניתי שזה רחוק.

הרבי שאל: ס'אייז דאר גליל? [זה הרי [גם] גליל?] עניתי: זה גליל העליון וזה גליל התיכון (וכmodoני שהמשכתי: והמרח בינם גדול).

הרבי סיים דבריו בקשר לזה: כשתבוא לאה"ק תתיעץ עם א' מרבני אנ"ש וכן תעשה.

[כשהגיע לאה"ק התייעץ הר' ישע"י ש"י הרצל עם הר' חנין ע"ה, ואחרי עיון וко', החליט שילמדו בבית ספר חב"ד בניצרת עילית].

תשורה מחתונת הניג-שפירינגר ב"ב מרחxon תשפ"ג

ז

מענות הרבי על החלטות טובות של ילדי השלוחים

על כמה החלטות טובות שקיבלו איגוד בני השלוחים לע"נ מרת נחמה גרייזמן (חלוקת ש"ס משניות. הו"ל קובל הערות וביאורים שיכתב על ידם. לימוד בסדר קבוע בספר הש寥חות יחד עם שאר בני השלוחים. להשתדל לקיים כל הוראות שמצווה הרבי) ענה הרבי:

ולעת"ל רק בטוב הנוחן"ג יבש"ט והזמ"ג ב' פעמים אדר א זכיר עה"צ

ס' למען ידעו בנימ יולדו ע' 165

ח

טף בדוקא

בשנת תשל"ו שלח כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א את קבוצת משפחות השלוחים הראשונה לאה"ק. (כידוע מישיות של אותו הזמן הדגיש כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א שבכונתו למנות שלוחים עם טף בדוקא - ראה לקמן סע"י יוז"ד).

ואכן במכתבים שליח כ"ק להשלוחים הוסיף בכוורת (מכتب י"א ניסן התשל"ו): אל השלוחים אנשים נשים וטף.

ט

יחס הרבי לילדיו שלוחים במרוקו

בשנים הראשונות לש寥חות היו ילדיהם של הרב מטוסוב והרב פינסונ בגיל חינוך וקשהים רבים נכונו להם המחשבה הייתה להשיג מלמד שילמד את הילדים כנהוג בחדר ליוואויטשי ובשלב מסוים אף הועלה רעיון להביא את החסיד הנודע ר' אהרן

ערב רعيיתו משפחתה לרגע הביט כМОן אמו העקרורים על התמונה שיינע חממות שנים יוסף בליניצקי מצרפת כדי שילמד את הילדים אך הדבר לא יצא לפועל בשלב מסוים מונה ר' אברהם בן חמו יהודי מקומי ללימוד עם ילדי השלוחים אלא שהילדים דיברו באידיש ורצו גם למדוד בשפה זו אך הוא לא ידע אידיש הוא התפלל עם הילדים ולימדום חומש וכתיבה במשר

השנים המלמדים התחלפו שעות הלימוד השתנו והילדים קיבלו חינוך רב בבתיהם לדוגמה בני משפחת מטוסוב זוכרים שבഫסקות הצהרים היה אביהם לומד עמו קריאה חומש ומשניות כל אחד בהתאם לגילו ולפי הצורך כל זה היה בהיותם בגיל רך יחסית אך בבריאות נשלחו ללימוד בישיבת תומכי תמימים בדרך כלל בברינוואה שבצארפת

דברים מיוחדים אמר הרב בנושא זה במהלך ייחidot של הרבנית פעסיא מטוסוב שהציעה לפניו הרב את חששותיה בקשר לחינוך ילדיה באשר הם צריכים לנסוע בשנותיהם הצעירות למוסדות חב"ד הרוחקים והוסיפה כי בגין בעיה זו ברצונה לסייע את השירות כדי שתוכל לחנוך את ילדיה היא אף הוסיפה ואמרה שהיא רואה במרוקו שלוחים של הגונט וארגוני אחרים המגיעים למספר שנים מוגבל ובתום התקופה בהם מחליפים אותם צעירים מהם הרב השיב לה כי בליובאוויטש לא נהגים להחליף שלוחים ובקשר לחינוך הילדים הרי מגיעים לכאן דוחות טובים עליהם מהישיבה בברינוואה הרב הרעיף ברכות רבות והוסיף בחירות רחוב די קינדר אויף אונזערע פלייצעס הילדים על הכתפיהם שלנו

תולדות חב"ד במרוקו ע' 320

,

הטף נוטלים חלק בשליחות לאה"ק

"אחד הדברים שנתחדשו לכואורה ביוםיו של בעל ההילולא הוא הפעולות גם בಗלו עם נשי ובנות חב"ד ועל ידם עם נשי ובנות ישראל בכלל, וכן הפעולות עם צעירים וקטנים, פעילות זו התחלת עצמה עוד בליובאוויטש: הי' העיתון "האחים" והיו אחוי תמימים, אלא שאח"כ משום מה נפסקה פעילות זו ולאחר מכן נתחדשה שוב.

ואם כן נדרש שייהי עניין זה ביתר שעת וביתר עז ולמרות שכל התורה כולה בלשון זכר נאמרה הרי מוסבר שזהו רק בלשון זכר אבל הציורים הינם גם לנשים ובנות בלבד במקומות ספריים שישנו מיעוט בני אהרן ולא בנות אהרן וכיו"ב.

לפיכך בקשר לעולים לאה"ק הרי מכיוון שהם נבחרים והם כדוגמא מכאן צריכים להשתתף בכך מכל הסוגים ולכך דיקו ובחרו הן אנשיים והן נשים הן גדולים והן קטנים גם כאלו שעוז לא הגיעו לביר מצוה או לבת מצוה נשכן בקשר לנקודה שווים כולם בקשר לחיזוביהם בתומי"צ, ישנים הבדלים מי קודם למי אך בקשר לנקודת הביטול (דאזרית גרמא ולית לה מגרמא כלום

- וכפי שדובר במאמר) הרי ברגע שנולד ליד יהודי מהרגע בו יצא לאוויר העולם נספה קדושה בעולם].

עוד שבזכות לידתו של ילד יהודי תבוא הגאולה העתידה ובארץ"ל "אין בן דוד בא עד שייכלו כל נשמות שבגוף באוצר ששמו גופי" כלומר אפילו קודם גיל החינוך אפילו לפני פניו גיל "משחתינוק מתחילה לדבר", הרי הגאולה תבוא ע"י עצם העובדה שהילד יצא לאוויר העולם, שהנפשה יוצאה מהאוצר ששמו גופי ונולד למיטה גופו היהודי.

שהרי ריבינו ה זקן מבאר בספר התניא שהמלים ובני בחרת מכוננות לגוף החומרិ הנדרמה בחומריותו לגופי אומות העולם כי רק בו שייר לבוחר

- אין לומר ובני בחרת בנשמה, שהרי אין שייר לבוחר בין נשמה יהודית לבין שאינה יהודית אין ביניהם שום דמיון כלל אלא ובני בחרת היינו בגוף היהודי -

נמצא שמיד ביצאת הגוף היהודי לאוויר העולם הריהו גופי קדוש הקשור עם נשמה קדושה כלומר מעלהו של היהודי בעצם ישנה גם לפני עניין קיום התורה ומצוותיו וכדיitia במדרש הוכחה לכך מזה שכותב "צ'ו את בני ישראל" ו"דבר אל בני ישראל" היינו תחילת ישנים ישראל ורק אח"כ שייר לצוואתם ולדבר אליהם את התומ"ץ.

אלא שיוכל לבוא הרוצה לטעות ולטעון שאין הדברים אמרורים אלא ביהודי השיר בכלל לתומ"ץ ולא בתינוק שיצא לאוויר העולם, בנגד זה מלמדנו הארץ"ל הנ"ל אין בן דוד בא עד שייכלו נשמות שבגוף שביאת המשיח תלואה בכך שילד היהודי נוסף יצא לאוויר העולם.

בסגנון אחר ברגע שנולד ליד היהודי הריהו מביא גאולה לשכינתא בגלותא ולכל הששים ריבוא נשמות כלויות עם כל הניצוצות שלהם הנמצאים בגלות, שכן ברגע שתצא הנשמה האחורה מהאוצר הנקרא גופו ותכנס לגוף קדוש של היהודי יבוא מיד משיח צדקנו וכהרף עין תגאל השכינתא יחד עם כל גdots ישראלי מראשיכם שבטייכם עד חוטב עץיך ושוائب מימיך ובאופן דנגאלין מיד.

מהן"ל אפשר גם להבין את גודל אחריותם של ההורים בחינוך ילדיהם לא כאותם הטוענים שיש די זמן לחשוב כיצד להנץ את הילד ואם הוא ירא שמים במיעוד - חשוב הוא - יתחיל ב"משחתינוק מתחילה לדבר".

אין הדבר כך, יש לזכור שמיד בלייתו של הילד הרינו מביא גאולה בן"ל, וא"כ הרינו חשוב מאד לשים לב כיצד מתלבשת איז הנשמה בגופו ויש לדאוג שיהי לך קיום ע"י הבנה מותאמת וכל הפרטים שבזה.

ומכיוון שמדובר באודות אנשים ונשים גדולים וקטנים ואףילו על תינוק בן יומו הרינו כאן המקום לעורר עוד פעם הן את אלו הנמצאים כאן והן את אלו הנושאים בשליחות שהרי השליחות מתבטאת בכמה עניינים אחד העניינים הוא אודות השליחות בנוגע למבצעים מבצע תורה מבצע תפילה מבצע מזוזה מבצע צדקה מבצע בית מלא ספרים יבנה וחכמי' וכן מבצע נרות שבת קודש מבצע כשרות האכילה והשתי' מבצע טהרת המשפחה שראשי התיבות של שלושת המבצעים האחרונים הם חנה חלה נדה והדלקת הנר.

ובכל זה לפועל מתווך ביטול וביפוי שדובר בהתווועדות הקודמת בקשר למה שנאמר בחנה "זוקלה לא ישמע" שדוקא ע"י הביטול והחסרונו ה"ז בבחינת הקל חסר וא"ו שדוקא מזה בא קול מלא וא"ו יעקב קול התורה שבתי כנסיות ובתי מדרשות שע"ז מתבטלת שליחת ידי עשו ועד שתתבטל לגמרי וכמ"ש הרמב"ם בסוף הלכות מלכים שלא יהיה כלל שעבוד מלכויות ויעסקו בתום"צ באופן של "כמים לים מכיסים".

כלומר נסייתם של השלוחים צריכה לפעול הן במקום אליו הם באים בכל העניינים והפרטיהם הנ"ל והן במקום ממנו הם נושאים שהרי צריכה למלא במקום זה את מה שהיו עושים השלוחים אילו היו נשאים כאן ונוסף לזה הרינו הגמ' אומרת ש"חד מינן" (אחד מאיתנו, מבני בבל) כאשר הוא עולה לא"י הרינו "כתרי מנוייהו" (כשנים מהם - מבני א"י) נמצא שיש לפעול כאן כפלים מאחר שהנוסעים מכאן נעשו כתרי מיניהם.

ומכיוון שאין הקב"ה בא בטרוניא עם בריאותו ואין מבקש אלא לפיקח א"כ הרינו אפילו שלא היו שייכים לעובדה זו בכזה שטורעם צריכה עלי' זו לעורם ובכן"ל שהעלי' צריכה לעורר הן את הנוטרים כאן והן את הנמצאים במקום אליו נשלחים השלוחים בכל העניינים הכלליים והפרטיים האמורים.

שיחות קודש תשלו'ו ח"א ע' 444 – 455. הנחה בלתי מוגה – תורגם בספר השלוחים לארץ הקודש

צורך ספרים

על ילדי השלוחים בהוד השרון

הסיפורים והסיפורות דלקמן מהווים הצצה וטעימה
קטנה לחיה של הילדים

א

מספר הרב שמשון טל: בבית חב"ד בהוד השרון יש אווירה שמחה, במהלך התפילה שרים ומנגנים הרבה שירים, ולמרות שהיום כבר כולם מכיריים את הניגונים ומצטרפים, בכל זאת קול של ילד קטן עולה ומציצ'ץ מעל כולם, זה קולו של בני שנייאור זלמן בן השש. בשבת אחת אחרי התפילה נגשה אל בני אחת מהמתפללות אישة מבוגרת ואמרה לו אני מבקשת ממך אל תפסיק לשידר, בכל תפילה אני מקשيبة מעזרת הנשים ותמיד אני נהנית מחדש לשם אשוע אותו שר 'הוא אלוקינו', 'יחי אדוןנו' וכו', "תדע לך – היא סימנה – אני באה במיוחד בשבייל זה!".

ב

חג הפסק נחגג בהוד השרון بصورة יוצאת דופן, מידיו שנה נערכים יותר שלושה לילי סדר ציבורים, וUMBON כל מבצעי הרבי מתבצעים באופן המירבי בשעליהם מנזרים הרב שמשון טל ומשפחותו. בעוד שב חג הזה כל משפחה חוגגת ביחד, במשפחה שלנו כל אחד מבני המשפחה חוגג את החג הזה עם אחרים, הבנים הולכים לעיר על סדר ציבורי ולמרות שאינם יודעים כל כך את השפה הרוסית, העיקר זה שייהודים יקיימו את מצות החג ויחגגו עם שירים וריקודים את החג, הבנות מגישות לכל האורחים בליל הסדר הציבורי את האוכל ומנהחות את הקהל הרחב כיצד לקיים את הלכות הסדר כפי שצרכן, בעוד הרב מנהה אתليل הסדר ומהדר בכולם את המסר של היツיה מהגלות אל הגואלה האמיתית והשלימה. רק בסוף הסדר באמצעות שולחן עורך פתאום מוצאת המשפחה את הזמן לחוג יחד כUMBON באמצעות המרכז הירושלמי הוא כיצד הצלחו לפעול את רצונו הקדוש של הרבי שבמה שיותר יהודים יאכלו מצות וישתו יין ויחגגו את החג כהלבתו. בא' השנים סיפר א' הבנים שבഗל שלא ידע כיצד להחזיק את ציבור הרוסים בליל הסדר הציבורי, הוא פשוט פצח בניגון חב"די רוסי וחזר עליו עד

שכולם קלטו היטב... גם הם הרושים לא טמנו ידם בצלחת ולימדו אותו שיר שלימים הרב מאיר וורזוב ע"ה (שפעם היה מגיע לבקרם תכופות) שהמסר שלו הוא "שייחי לנו אהבה לרבי ושמישח יבוא".

ג

גם בסוף חג הפסח בסעודת משיח - הבנים מנהלים את הסעודות השונות בבתי הכנסת שברחבי העיר המלוות בדברי חיזוק והתעוררות לגאולה ובניגונים חסידים. השילחה ובנותיה מארגנות את המצוות והיין לכל הכתובות הדרשות. ספר א' הילדים: בסעודת משיח שנערכה בא' השנים בבית הכנסת המרכזי בשכונת מגדיאל הופיע רב העיר הרב רפאל בצלאל חזקיהו ע"ה מעיני, שעורר התרגשות גדולה בקהל, הרב מעיני היה חולה מאד באותה תקופה ואר ב��שי היה מגיע לתפילות, אבל לסעודת משיח הוא טרח להגיע אצל ושתה כל מה שצער הקשיב בריכוז רב להסבירים ולניגונים ובסיום הסעודה התחיל לשיר בכל כוחותיוichi אדוננו מורנו ורבינו בקהל מצטרף אחריו בהתרגשות. בשכונה נספה ספר בן נוסף: קם לפטע אחד הסועדים וספר בקול רם שהוא חלם באותו יום לפנות בוקר שהרבי מתגלה וגואל את ישראל הוא גם שמע בהרצאה מהרב זמיר כהן שחולומות של לפנות בוקר מתקיים אז עכשו כולם צריכים לשירichi אדוננו גם בסעודת משיח זו כולם הctrappו לשירה אדира עם ריקוד של משיח שיבוא ויגאלנו בקרוב ממש.

ד

מספר הרב שמשון טל שליח הרבי בהוד השرون: החשיבות לשלוח את הילדים לקעט ניכרת אצלנו הרבה יותר מאשר אחרים, כיון שההתוצאות של הקעט משפיעים על עוד הרבה אנשים מבית חב"ד, זה התחל במצע לימוד שא' הבנים שחזר מהקעט ארגן, היה לו משימה להשיג כמה שיותר ילדים שילמדו כל יום שיעור בספר המצוות של הרמב"ם, והוא השיג כמה עשרות ילדים שאף דיווחו לו מדי שבוע על התקדמותם במצע, בהמשך קיבל משימה להזמין את כל החברים מהוד השرون להתוועדות מיוחדת לילדים לקרה י"א בניסן. בן נוסף (שגם הוא בצעירותו השתתף אורו של משיח) הגיע במיוחד מהישיבה וביחד עם כמה חברים מהישיבה ניהלו את ההתוועדות לעשרות הילדים בהמשך הופיע הילד בתוועדיות של המבוגרים בבית חב"ד והתחל ללמד את כל המתוועדים את ניגוני הקעט שכולם חdotsים ברוח ציפייה מוחשית וברורה לגאולה וברוח התמסרות לרבו כמו חילים נאמנים מאז ועד היום חלק מההתוועדות בבית חב"ד כולנו שרים משיריו הקעט. האמת היא שההשפעה של הקעט

ניכרת גם ב'תלמוד תורה' שלהם, הם הקימו שיעור קבוע ב"דבר מלכות לנעור" שיעור שהוקם לפני שלוש שנים ע"י האח הבכור וכשהוא כבר עלה לישיבה אז אחיו הצעיר היה האחראי על המשכיות השיעור. וכך גם בבית בעבודות השבת אנחנו מאמיצים את שירי הקעטף (והם - השירים - ממאיצים ומהזקם אותנו) במיוחד אנחנו אוהבים מאוד לשיר את ההמנון על הילד שליח שהוזכר מהקעטף ושוואל את אבא שלו "מדוע כאן הוא ביתנו ולא בקהילה השובבה". והאב עונה (והילד מפנים): "הרבי אותך בחר לתפקיד זכית להיות שליח!"

ה

מספרת הרבנית: בשנים הראשונות, היה אצלנו בחור, הוא היה ממש בן בית, ומטיבם הדברים היה מעורב מאוד בין הילדים שלנו ושומר עליהם. פעם אחת כאשר הוא הרים את אחד הילדים כדי לנשקו התנגד הילד לבך ואומרו: "אחח! זה עוקץ אותו...". באותו תקופה הוא היה מגולח...). העקיצה זו פעלה את פועלתה, ומazel הוא התחיל לגדל את הזקן! עד היום הוא משתמש בכך שמה הצלicho כל התוודויות והشيخות על חשיבות גידול הזקן, הצליחה אמרה פשוטה של ילד חסידי בתמימות טהורה.

ו

יום אחד בכניסה לבניין, עוצרת אחת השכנות מהבנייה הסמור את השליחה ואומרת לה: "זו את האמא של הילדים ששרים כל הזמן? אני שומעת אותם בחלון כשהם תלולים כביסה... מי היום רואה ילדים שתולים כביסה, ועוד שרים!... איך אני מתרגשת לראות את זה... ובכלל השירה שלהם, אני עומדת בחלון לשמעם מההלך היום...". מazel אותה שכנה התקרבה והתחברה. מתברר שלפעמים הפעולה היא בכלל מבלי משים, ועצם הימצאות של משפחה חסידית בעיר פועלת את פועלתה כהפטגון ביום יום "כשمعמידים פנס מתקברים כל החפצים באור". ל乾坤 שגם אנו נזכיר בזאת, ובעקבות סיפורים כיווץ בזאת בימי הקורונה שכולם היו בבתיהם זו הייתה הזדמנות מיוחדת לשתק את כל השכנים מאבעת הבנים שלנו בכל מה שאפשר בין אם זה "קיבלה שבת" בכל יום שיישי בצהרים טקס אמרית פסוקים ומסר לשבת עם תזכורת להדלקת נרות, ובין אם זה בסעודות השבת היינו משתדלים לפתח את החלונות, או' השכנים שגם מולנו בשראתה את זה השתקה בהתחלה לכבות את הטלויזיה בשעות אלו, אחרי תקופה היא אף הוסיפה והדliquה עצמה נרות לכבוד שבת, בהמשך היא כבר ארגנה סעודת שבת עצמה לבני משפחתה, היה מרגש

לראות את ההשפעה העצומה של המשפחתיות הזו. גם בחג החנוכה שלאחריו זה היא הדלקה נרות חנוכה בחולון, אך דא עקא שעניאור זלמן הצעיר שם לב שהחנוכיה הזו היא מדורגת ולא כשרה להדלקה, הוא ניגש והסביר לה את העניין, ולמהרת באמת ראיינו שהיא החליפה לשירה לחנוכיה כשרה ומהודרת.

ז

כשהגיע הזמן לשלוח את אחת הילדות לגן ולא היה שום גן חב"ד באזורי בשביבה, הטייצה השליחה רבות כשבסופה של דבר בהתאם להוראה שהיתה אז ובהרבה דמעות הילדה נרשמה לגן של ש"ס. השליחה עשתה הסכם עם הגנתה לגבי הנסיבות בגין ופרטים כיוצא בזה... (אפילו היה לילדה ארון ממתקים משלה, כשהוביל פעם שהביאו דבר שלא בהקשר היא הייתה מקבלת ממשם). היום הראשון שלה בגן הייתה י' שבט. השליחה שיתפה את הגנתה בעניינו של היום המינוח הזה, וביקשה מהגנתה שהילדה תאמר כמה מילים בגין על מענינה דיום, "הגעתי לגן מצוידת בשתי תМОנות שאמא שלחה איתי ועברתי בין כל הילדים בגין להראות להם את התמונות, אחת תמונה של הרבי הריני" צ והשנייה תמונה של הרבי". תקופת לאחר מכן, מספרת השליחה, "בשהגעתי בגין לחת את הבית מהגן באחת הפעמים, ראייתי שבקייר המרכז בגין תלויות שתי תМОנות הללו..."

ח

אנשים ממש מתפעלים לראות משפחה מרובה ילדים בעיר הזו שככל אחד מקבל את מה שהוא צריך מבחינה גשמית ורוחנית גם יחד, בהתחלה היו כאלה שלעגו וצחקו כיצד זה אפשרי והיה בטוח להם שהזה לא יצליח, אך בעבר שנים הגיעו מכמה עיתונים מקומיים כדי לראות את הפלא הזה... הכתבים יצאו משם מלאי התפעלות.. לראות כיצד הקימו הרב והרבנית קהילה חדשה מאפס לצד משפחה לתפארת עם ילדים מטופחים ושמחים, וכשקלטו שהילדים לומדים מחוץ לעיר כי אין מוסדות חינוך מתאימים בעיר, זה השפיע עליהם עמוקות.

ט

בחג הסוכות מסתובבים הבנים על לולב ואטרוג על מנת לזכות כמה שיוטר יהודים במצות החג. המאורע הזה חוזר על עצמו מיד שנה שכבר בימים הראשונים של החג האטרוג נפלס מרוב שימוש... אני זכר – מספר אחד הבנים – שפעם אחת ניגשתי לאבא ואמרתי לו ביום הראשון של החג שני רוזה לבך על האטרוג קלבריא שלו, אבא ענה לי – הרי אתה יודע שביום

הראשון זה קצר מורכב.. למה בכלל זאת אתה מבקש? אני זוכה שעוניתי לו אז, "השתדלתי לזכות כמה שיותר יהודים ובסוף יצאתי מופסד עם אתרוג שחום" - מרוב שימוש של אנשים..vr שכאתרוג כבר לא היה כלvr נאה ומהודר.. אבא אז חירך ואמר לי: "תדעvr שהאתרוג הכי מהודר זה האתרוגvr שלך שברכו עליוvr כלvr הרבהvr ברכותvr וזכהvr לקייםvr אתvr רצונוvr שלvr הרבי!".

,

בימי שישי יוצאות הבנות לחילק נרות שבת קודש, בא' הפעמים הרבענית יצאה לחילק נש"ק עם הבת הקטנה (פשוט כי לא היה לה בייביסיטר..) היא הציעה לא' הנשים נש"ק והיא סרבה לקבל, ואז הילדה הקטנה הרימה את הערכבה והגישה לה לתוך היד, היא לקחה ממנה ואמורה בחירות, "אליה לא אוכל לסרב".

לעלוי נשמת

הרה"ח ר' אברהם יוסף ע"ה
בן הרה"ח ר' ישראל משה ע"ה

גليس

תנצב"ה

*

לזכות

הרב בנימין בן סימה

מרת חוה אסתר בת חייה

מרת לאה בת שושנה ברוד בדרה

לארכיות ימים ושנים טובות בגשמיות וברוחניות מתוך נחת
והרחבה מכל יצאי חלציהם

*

*

לזכות

**הוֹד כ"ק אַדְמוֹיר
מִלְיוּבָאוּיטֵשׁ מֶלֶךְ הַמֶּשִׁיחַ
שְׁלִיטָא**

*